

Arrest

nr. 286 952 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. S. MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 januari 2023.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning

als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de door hem aangebrachte vermeende problemen met de Iraanse autoriteiten en de oprechtheid van zijn vermeende bekering tot het christendom. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 266 514 van 12 januari 2022.

In het kader van zijn huidig verzoek verklaart verzoeker dat hij in Iran onmiddellijk gearresteerd, gemarteld en gedood zal worden door de Iraanse autoriteiten omdat hij in België propaganda voert tegen het Iraanse regime en voor zijn religie, en actief was in bepaalde Facebookgroepen die door de autoriteiten gehackt zouden zijn. Hierdoor zouden zij op de hoogte zijn van zijn activiteiten. Daarnaast neemt hij deel aan protestacties die gericht zijn tegen het Iraanse regime.

Ter staving van zijn huidig verzoek legt hij volgende documenten neer: een brief van zijn advocaat, twee selfies op een protest in Brussel, screenshots van Sana aangaande zijn dossier bij de rechtbank in Iran, een telegrambericht aangaande de behandeling van terugkeerders, een zelf opgestelde verklaring, twee pagina's uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS, een mail van zijn advocaat, screenshots van vonnissen uit Iran, screenshots aangaande personen die vrijkwamen op borg en screenshots van zijn Facebook en zijn Instagram. Zijn advocaat legt ook een filmpje aangaande een login poging op een website neer.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die

de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

5. Verzoeker meent in zijn verzoekschrift dat hij door de volgende feiten is getraumatiseerd:

“Langdurige asielpcedure

Verzoeker en zijn gezin moesten 3 jaar wachten op een definitieve beslissing over hun eerste asielaanvraag. Verzoeker werd opnieuw vader geworden in België van zijn derde kind.

De kinderen zijn 3 jaar weg uit Iran. Na 3 jaar verblijf zegt verweerster dat verzoekers geen vrees hebben in het land van herkomst.

Dit is een zware klap met onomkeerbare gevolgen voor de fysieke en psychische integriteit van verzoeker en zijn gezin.

(...)

Leven in gevaar

Verlies van werk, verkoop van alle eigendom die ze met de liefde gekocht en opgebouwd hebben, afstand van de familie.”

De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat ter staving van dit aangevoerde en voorgehouden trauma enig medisch attest bij te brengen. Nochtans kan worden aangenomen dat hij, zo verzoeker zijn trauma werkelijk dermate uitgesproken zou zijn, dit zou moeten kunnen staven aan de hand van dergelijk attest. Met deze blote bewering kan dan ook geenszins rekening worden gehouden.

6. Verzoeker haalt aan dat: “Verzoeker meent dat in zijn geval een SANA-code is die gekoppeld is aan zijn nationaal nummer. Dit is een objectief bewijs dat er een lopende gerechtelijke procedure is tegen hem.”

De Raad kan verzoeker niet volgen in zijn voorgaand betoog gelet op de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing: “De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, met name dat u bij een terugkeer naar Iran onmiddellijk gearresteerd en gemarteld zult worden door de aanwezige autoriteiten (verklaring volgend verzoek, 03/05/2022, vraag 16), grijpen terug naar uw initieel verzoek om internationale bescherming waarin u stelde ten gevolge van een probleem met de Basij, door de Iraanse autoriteiten gevisieerd te worden. U bevestigt dit ook (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Voorgaande verklaringen werden reeds als ongeloofwaardig beschouwd door het CGVS en de RvV. U legt in dit kader een uitgebreide zelfgeschreven verklaring neer (verklaring volgend verzoek, vraag 18) waarin u uitvoerig het geloof in uw initiële verklaringen tracht te herstellen. U voegt hiertoe screenshots bij om uw verklaringen kracht bij te zetten. Er moet echter op gewezen worden dat deze zelfgeschreven verklaring niet meer dan een post-factum verklaring betreft die u op geen enkele manier staft aan de hand van objectieve stukken. Beweringen zoals voorgenoemde volstaan niet om in concreto de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u toegevoegde screenshots kunnen evenmin enig nieuw licht op uw verklaringen laten schijnen. Geen van deze stukken toont immers aan dat er in uw hoofde sprake is van een dossier bij de rechtbank of problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van de motieven die u in uw eerste verzoek uiteenzette, noch dat diezelfde autoriteiten interesse in u zouden hebben bij een terugkeer. De screenshots tonen immers slechts aan hoe men kan inloggen, maar tonen niet aan dat er vervolgens een dossier op uw naam gevonden wordt. Uw these dat u op deze wijze aantoonbaar dat u bij terugkeer naar Iran gearresteerd gaat worden omdat u over een gerechtelijke dossier beschikt, zoals blijkt uit de Sana code die gekoppeld is aan uw nationaal nummer kan niet gevolgd worden (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Zelfs indien er aangenomen kan worden dat u over een Sana code beschikt die aan uw nationaal nummer verbonden is dan nog toont u daarmee allerm minst aan dat u over een gerechtelijk dossier beschikt, laat staan dat het een zaak tegen u zou zijn zoals u verklaarde in uw eerste verzoek. Uit de toegevoegde informatie blijkt immers dat iedere Iraniër, ook vanuit het buitenland, een account kan aanmaken in het Sana systeem om bijvoorbeeld een advocaat te consulteren. Uit het filmpje dat uw advocaat stuurde, kan dit evenmin blijken (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Hieruit kan louter opgemaakt worden dat iemand het webportaal probeerde te raadplegen, zonder succes. Bovendien moet er op gewezen worden dat dit soort screenshots of filmpjes weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven daar deze mits handig knip-en plakwerk vlot gefabriceerd kunnen worden of in scene gezet kunnen worden.”

Verzoeker stelt verder dat: “Verzoeker begrijpt niet waarom verweerster geen geloof hecht aan dit element. Verweerster hecht geen geloof aan de screenshot omdat dit door knip en plak werk gemanipuleerd kan worden.”.

De Raad wijst erop dat, daargelaten de vaststelling dat aan screenshots weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven daar deze mits handig knip-en plakwerk vlot gefabriceerd kunnen worden, hoe dan ook (inhoudelijk) uit de screenshots niet blijkt dat er in zijn hoofde sprake is van een dossier bij de rechtbank of problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van de motieven die hij in zijn eerste verzoek uiteenzette, noch dat diezelfde autoriteiten interesse in hem zouden hebben bij een terugkeer.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat: “Tenslotte mag het verbazen dat u deze uitgebreide neerslag en bijbehorende screenshots niet in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV aanbracht. Derhalve betreffen voorgaande niet alleen post-factum verklaringen maar zijn ze ook nog eens erg laattijdig. Uw opmerkingen kunnen hoe dan ook geen afbreuk doen aan het gezag van gewijsde van het arrest van de RvV. U legt voorts geen enkel document neer dat een ander licht op de vastgestelde beoordeling kan doen schijnen.”.

Verzoeker zijn betoog dat hij geen seconde dacht dat deze Raad de foutieve beslissing van verweerder, in het kader van zijn eerste verzoek, zou bevestigen, biedt geen verklaring/verschoning voor het feit dat verzoeker pas in het kader van zijn huidig verzoek (laattijdig) voorgaande stukken heeft voorgelegd.

7. Met betrekking tot verzoeker zijn politiek engagement in België wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “Zo moet er op gewezen worden dat uit de twee foto’s die u neerlegt, geenszins enig politiek engagement of dissidente overtuiging kan blijken (verklaring volgend verzoek, vraag 16). U legt slechts twee foto’s neer waarop u te zien bent tijdens een protest op het Schumanplein te Brussel en een bijeenkomst op het Luxemburgplein te Brussel. Uw advocaat beweert dat medewerkers van de Iraanse ambassade in Brussel video opnames zouden maken van manifestanten die voor de ambassade protesteren. Echter moet er opgemerkt worden dat de Iraanse ambassade vooralsnog niet gelokaliseerd is aan een van bovengenoemde pleinen. Overigens is het onduidelijk hoe uw advocaat tot bovengenoemd besluit komt. Hoe dan ook maakt u binnen deze manifestaties deel uit van een groter geheel van aanwezigen, vonden deze evenementen plaats tijdens de geldende coronamaatregelen waardoor u aanwezig bent met een mondkapje en moeilijk te identificeren bent en kan ook niet opgemaakt worden hoelang u hier aanwezig zou geweest zijn, dan wel dat u zich ter plaatse als uitgesproken opposant van het Iraanse regime zou hebben opgeworpen. Van iemand die beweert tijdens zijn verblijf in Brussel [in 2021 en 2022] naar alle betogingen van het Iraanse regime geweest te zijn (verklaring volgend verzoek, vraag 17) kan overigens meer dan twee selfies verwacht worden. Overigens kan er verwacht worden dat u dit soort engagement ter sprake zou gebracht hebben tijdens uw vorige procedure, quod non. Het gegeven dat u dit niet heeft gedaan, maakt dan ook dat dit element als laattijdig moet bestempeld worden. Tenslotte valt het op dat uw politiek engagement zich blijkbaar niet zodanig uit dat u zich ook tot een oppositiegroep verbonden heeft (verklaring volgend verzoek, vraag 17). In het licht van voorgaande vaststellingen alsook de duidelijke drang waarmee u zichzelf bij wijze van een selfie in beeld tracht te brengen tijdens een manifestatie, noopt ertoe te besluiten dat uw acties geenszins vanuit een politiek engagement voortvloeien maar veeleer vanuit een opportunistisch karakter is ingegeven met het doel een beschermingsstatus te bekomen. Louter uit uw deelname aan een protestactie kan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement gevisieerd zou worden door de diezelfde autoriteiten bij een eventuele terugkeer. U toont dit evenmin aan doorheen uw verklaringen of met enig objectief stuk. Het geheel van voorgaande noopt er dan ook toe dat uw zelfverklaarde oppositieactiviteiten niet als nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot in uw verzoek weerhouden kan worden.”.

Met zijn betoog dat de commissaris-generaal zich schuldig maakt aan overdreven formalisme en het er niet toe doet voor het regime of de handeling van verzoeker laattijdig of op tijd was, werpt verzoeker geen ander licht op de voorgaande vaststellingen.

Verzoeker haalt omtrent zijn vermeende oppositie activiteiten op sociale media aan dat de commissaris-generaal stelt dat hij 649 vrienden heeft en slechts 10 likes, en meent verzoeker dat het hebben van meer likes geen indicatie is dat het regime niet op de hoogte is van deze activiteiten. Hij meent verder dat het rond 800 mensen in de sociale media gaat en het niet correct is ervan uit te gaan dat het regime niet op de hoogte is. Hij stelt verder dat hij ook zaken heeft gepost die 100 likes gekregen hebben.

De Raad merkt op dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat hij een dermate groot bereik heeft op zijn sociale media dat de Iraanse autoriteiten hem zouden aanzien als een bedreiging en dat uit het beperkte aantal likes die hij krijgt op zijn berichten echter duidelijk blijkt dat zijn activiteiten op sociale media slechts een (zeer) beperkt bereik hebben.

De Raad wijst er verder op dat verzoeker nalaat zijn bewering te staven dat hij ook zaken heeft gepost die 100 likes gekregen hebben aan de hand van een stuk/document.

Waar verzoeker poneert dat sommige posten van hem zelfs verwijderd werden door het regime, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld: "Dat er bepaalde Facebookgroepen, waarin u zegt actief geweest te zijn, gehackt zouden zijn door de Iraanse autoriteiten is niet meer dan een blote bewering die u op geen enkele manier staaft. Zelfs indien zulke groepen verdwenen zouden zijn van het platform, hoeft dit nog niet te betekenen dat de Iraanse autoriteiten hierachter zouden zitten. Een overtreding van de gebruikersregels kan immers evenzeer tot een schorsing van een Facebookgroep leiden. Bijgevolg kan er dan ook uit niets besloten worden dat er bepaalde groepen waar in u actief zou geweest zijn, gehackt zouden zijn door de Iraanse autoriteiten met als gevolg dat u gekend zou zijn als opposant. In het licht van de eerdere vaststellingen kan er dan ook geenszins besloten worden dat uw politiek getinte posts op sociale media, aanleiding kunnen geven om de reeds vastgestelde appreciatie in uw dossier, te herzien. Bovendien kan er van u verwacht worden dat u deze boodschappen wist of uw profielen in hun geheel verwijderd alvorens terug te keren naar Iran."

De Raad wijst verder nog op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: "De verwijzing van uw advocaat naar een Nederlands ambtsbericht uit 2013, kan bezwaarlijk een ander licht op voorgaande vaststellingen doen schijnen. Uit de beschikbare (recente) informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden, zoals de politieke dissidenten en enkele specifieke profielen waarnaar uw advocaat in zijn schrijven verwijst bij wijze van rapporten, – u heeft echter gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag, niet aannemelijk gemaakt dat u zulk profiel heeft –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen." Verzoeker werpt geen ander licht op het voorgaande.

8. Verzoeker heeft op 13 augustus 2022 een aanvullende nota overgemaakt aan de Raad. Verzoeker wenst de volgende bijkomende stukken neer te leggen: "1. Bewijzen van de deelneming in de betogingen tegen het regime en politieke activiteiten en bewijzen van de verspreiding van deze activiteiten op sociale media" en "2. De links".

Waar verzoeker verwijst naar een weblink waarbij hij stelt dat: "500000 mensen werden op een dag besmet met COVID 19 en Khomanaei laat vaccinatie niet toe.", kan de Raad slechts vaststellen dat deze weblink niet werkt en de inhoud ervan aldus niet geraadpleegd kan worden. Verzoeker concretiseert evenmin wat hij hiermee precies wil aantonen. Hiermee kan dan ook door de Raad geen rekening gehouden worden.

Voorts verwijst verzoeker naar weblinks van een filmpje en een internetartikel waarbij hij stelt dat: "Arrestatie van de spionnen van het regime van Iran in Brussel" en "Deze arrestatie werd ook bevestigd door de krant Belga". De Raad merkt op dat uit het filmpje en het internetartikel niet kan worden afgeleid dat de 3 pro-Iraanse activisten spionnen zouden zijn van het Iraanse regime.

Hij haalt verder aan dat: "Selfie in Luxemburg plein – bijeenkomst voor de door van mensen die in Iran vermoord waren in de maand ABAN. In deze bijeenkomst werden slogan tegen het regime van Iran gebruikt.", "Bijeenkomst van de luxemburgplein op youtube.", en "Bijeenkomst in Brussel en verspreiding van deze bijeenkomst via de kanalen zoals SEMAE AZAD. Vooral over de niet vrijlating van de terrorist Asadullah Asadi en slogans tegen het regime in Iran.", en verwijst hierbij naar verschillende weblinks waarop filmpjes dienaangaande te zien zouden zijn.

De Raad merkt op dat verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, een algemene toelichting heeft omtrent deze filmpjes aangaande deze betogingen in Brussel zonder zijn persoonlijke situatie te verduidelijken. Verder wijst de Raad er op dat indien uit deze filmpjes al zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker aanwezig zou zijn geweest op deze betogingen in Brussel, gelet op de voorgaande vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn vermeend politiek engagement in België, hij niet aantoonde dat hij een vooraanstaande/prominente rol zou hebben gehad tijdens deze betogingen, en niet enkel een gewone betogener zou zijn geweest, en toont hij bijgevolg niet aan dat hij hierdoor in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten zou dreigen te komen staan, en dat ze op de hoogte zouden zijn van zijn beweerd politiek engagement. De Raad herinnert aan de reeds hierboven vermelde informatie van verweerder waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hadden, quod non in casu, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker omwille van zijn beweerd profiel bij terugkeer naar Iran geïdentificeerd zal worden.

Deze voorgaande filmpjes werpen hoe dan ook geen ander licht op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn politiek engagement in België.

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 9 februari 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1518 legt de eed af en tolkt Farsi

De zaken op de rol met nrs 13 en 14 worden tezamen opgeroepen.

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikkingen, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP' wijzen op hun AN met medische documenten: de materiële vergissing in datering (7/9/22 vs. 7/2/23) wordt uitgeklaard ter zitting. De KVz wijst erop dat niet alle links (nog) beschikbaar zijn en dat de meeste videobeelden niet in een van onze landstalen is vertaald. VzP stellen dat zij een woordje uitleg hebben gegeven in hun AN maar dat zij goed te zien zijn op die video's. Verder wijst de KVz op de niet-gedateerde foto's/screenshots uit de videobeelden.

VzP' stellen hier bijna 4 jaar te leven en pleiten als volgt: (1) er is geen rekening gehouden met nieuwe elementen als inzake de code SANA. Er is nochtans een makkelijk verifieerbare koppeling met haar nationaal nummer waarop het CGVS zou kunnen inloggen en kan vaststellen of er effectief een dossier hangende is. Dit geldt evenzeer voor de Raad; (2) er is geen rekening gehouden met de gevolgen van hun bekering tot het christendom bij terugkeer; (3) er is hun politieke overtuiging sinds een 6-tal maanden met deelname aan protestacties waarbij de door hen zwaar beledigende woorden tegen de religieuze overheid geregistreerd werden wat bij terugkeer ophanging betekent; (4) zij zijn lid geworden van een liberale Iraanse politieke partij in Europa die ageert tegen het regime in Iran. VzP' zijn het niet eens dat hun risico-Facebookberichten bij terugkeer zomaar gewoon moeten verwijderd worden: dat willen zij niet, zij willen geen islamregime. VzP' vragen hun dossier terug te sturen naar het CGVS.

Op vraag van de KVz bevestigt verzoeker dat hij diegene is die politiek actief is en verzoekster, die net bevallen is, eerder sympathiseert.”

5.1. Met voormelde argumentatie ter terechtzitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk (kunnen) doen aan de in de beschikking van 5 januari 2023 opgenomen grond. Verzoekers argumenten ter terechtzitting betreffen een herhaling van of liggen geheel in de lijn van het door hem eerder in het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde en neergelegde.

5.2. De Raad herinnert eraan dat in het kader van verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming het Commissariaat-generaal op 13 juli 2021 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat niet het minste geloof werd gehecht aan diens beweerde problemen in Iran en aan zijn voorgehouden oprechte bekering in

België tot het christendom, en dat de Raad deze beslissing, alsook die van verzoekers echtgenote -die haar verzoek om internationale bescherming integraal steunde op de motieven die werden aangehaald door haar echtgenoot-, heeft bevestigd in zijn arrest nr. 266 514 van 12 januari 2022. In het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming werd onder andere nog vastgesteld dat hij een vals/vervalst document bijbracht en hij geen afdoende uitleg verschafte die anders deed besluiten.

De Raad oordeelde in voormeld arrest, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers voorgehouden problemen in Iran en zijn voorgehouden bekering tot het christendom in België ongeloofwaardig zijn. Er werd o.a. geoordeeld dat van een oprechte bekering allerminst sprake is en de voorgehouden bekering duidelijk een opportunistisch karakter heeft dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven, en dat derhalve niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst aldaar het christelijk geloof zal aanhangen. In dit verband werd er nog op gewezen dat verzoekers echtgenote van haar kant duidelijk aangaf zelf nog niet bekeerd te zijn. Voorts werd onder meer nog vastgesteld dat de bewering dat verzoeker in zijn (Iraanse) gemeenschap en in de sociale media bekend zou staan als iemand die bekeerd is, niet kan worden aangenomen. De Raad trad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat uit verzoekers openbaar profiel op Facebook niet kan blijken dat zijn profiel, met een paar honderd vrienden en daarop slechts een aantal christelijk geïnspireerde posts met een beperkt aantal likes, hem enige bekendheid zou geven als christen, en dat ten andere van verzoeker kan worden verwacht dat hij deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. De Raad besloot dat, wat verzoekers voorgehouden bekering betreft, *“geen geloof kan worden gehecht aan (het oprechte karakter van) verzoekers bekering, dat verzoeker niet aantoonst of aannemelijk maakt dat hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als bekeerling zou profileren of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd en dat verzoeker derhalve evenmin aantoonst of aannemelijk maakt dat hij ingevolge hiervan problemen zou riskeren of een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren.”*

Op 27 januari 2022, oftewel 2 weken na voormeld arrest, diende verzoeker, alsook zijn echtgenot (haar beroep bij de Raad is gekend onder rolnummer 277 917), huidig volgend verzoek in.

5.3. Verzoeker slaagt er ter terechtzitting van 9 februari 2023 niet in een ander licht te werpen op de eerder in het kader van dit volgend verzoek gedane vaststellingen dat de elementen die hij in het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming aanbrengt, niet kunnen worden beschouwd/aanvaard als “nieuwe elementen” in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van diezelfde wet.

5.4. Wat de opmerking ter terechtzitting betreft dat geen rekening werd gehouden met de gevolgen van verzoekers bekering tot het christendom bij terugkeer, beklemt de Raad dat verzoeker dit eerder aanhaalde en dit element reeds uitgebreid werd onderzocht en beoordeeld in het kader van verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming, waarbij in voormeld arrest van de Raad nr. 266 514 van 12 januari 2022 uitgebreid wordt uiteengezet waarom aan verzoekers voorgehouden (oprechte) bekering geen geloof wordt gehecht. Verzoeker brengt bij huidig volgend verzoek, dat twee weken na voormeld arrest ingediend werd waardoor de inhoud ervan nog vers in zijn geheugen is, geen nieuwe elementen bij die die beoordeling in een ander daglicht plaatsen. Het louter vasthouden aan die voorgehouden bekering is geenszins van aard de geloofwaardigheid ervan te herstellen, en vormt vanzelfsprekend geen nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Dat met die door verzoeker aangehaalde elementen *in casu* wel degelijk rekening werd en wordt gehouden blijkt overigens uit de motivering in de bestreden beslissing waarbij wordt vastgesteld en waarbij wordt *“benadrukt (...) dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de door u aangebrachte vermeende problemen met de Iraanse autoriteiten en de oprechtheid van uw vermeende bekering tot het christendom. In beroep werd de beslissing van het CGVS, door de RVV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, met name dat u bij een terugkeer naar Iran onmiddellijk gearresteerd en gemarteld zult worden*

door de aanwezige autoriteiten (verklaring volgend verzoek, 03/05/2022, vraag 16), grijpen terug naar uw initieel verzoek om internationale bescherming waarin u stelde ten gevolge van een probleem met de Basij, door de Iraanse autoriteiten gevisieerd te worden. U bevestigt dit ook (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Voorgaande verklaringen werden reeds als ongeloofwaardig beschouwd door het CGVS en de RvV. U legt in dit kader een uitgebreide zelfgeschreven verklaring neer (verklaring volgend verzoek, vraag 18) waarin u uitvoerig het geloof in uw initiële verklaringen tracht te herstellen. U voegt hiertoe screenshots bij om uw verklaringen kracht bij te zetten. Er moet echter op gewezen worden dat deze zelfgeschreven verklaring niet meer dan een post-factum verklaring betreft die u op geen enkele manier staft aan de hand van objectieve stukken. Beweringen zoals voorgenoemde volstaan niet om in concreto de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u toegevoegde screenshots kunnen evenmin enig nieuw licht op uw verklaringen laten schijnen. Geen van deze stukken toont immers aan dat er in uw hoofde sprake is van een dossier bij de rechtbank of problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van de motieven die u in uw eerste verzoek uiteenzette, noch dat diezelfde autoriteiten interesse in u zouden hebben bij een terugkeer. De screenshots tonen immers slechts aan hoe men kan inloggen, maar tonen niet aan dat er vervolgens een dossier op uw naam gevonden wordt. Uw these dat u op deze wijze aantoont dat u bij terugkeer naar Iran gearresteerd gaat worden omdat u over een gerechtelijke dossier beschikt, zoals blijkt uit de Sana code die gekoppeld is aan uw nationaal nummer kan niet gevolgd worden (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Zelfs indien er aangenomen kan worden dat u over een Sana code beschikt die aan uw nationaal nummer verbonden is dan nog toont u daarmee allerminst aan dat u over een gerechtelijk dossier beschikt, laat staan dat het een zaak tegen u zou zijn zoals u verklaarde in uw eerste verzoek. Uit de toegevoegde informatie blijkt immers dat iedere Iraniër, ook vanuit het buitenland, een account kan aanmaken in het Sana systeem om bijvoorbeeld een advocaat te consulteren. Uit het filmpje dat uw advocaat stuurde, kan dit evenmin blijken (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Hieruit kan louter opgemaakt worden dat iemand het webportaal probeerde te raadplegen, zonder succes. Bovendien moet er op gewezen worden dat dit soort screenshots of filmpjes weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven daar deze mits handig knip-en-plakwerk vlot gefabriceerd kunnen worden of in scene gezet kunnen worden.

Tenslotte mag het verbazen dat u deze uitgebreide neerslag en bijbehorende screenshots niet in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV aanbracht. Derhalve betreffen voorgaande niet alleen post-factum verklaringen maar zijn ze ook nog eens erg laatijdig. Uw opmerkingen kunnen hoe dan ook geen afbreuk doen aan het gezag van gewijsde van het arrest van de RvV. U legt voorts geen enkel document neer dat een ander licht op de vastgestelde beoordeling kan doen schijnen.”

5.6. Met zijn algemene opmerking op zitting dat geen rekening wordt gehouden met nieuwe elementen als inzake de code SANA, gaat verzoeker niet alleen voorbij aan het voorgaande (geciteerde), doch tevens gaat hij also voorbij aan en hij slaagt er met zijn algemene opmerking geenszins in afbreuk te doen aan hetgeen hierover in de beschikking (onder puntje 6) van 5 januari 2023 wordt opgemerkt, met name:

“Verzoeker haalt aan dat: “Verzoeker meent dat in zijn geval een SANA-code is die gekoppeld is aan zijn nationaal nummer. Dit is een objectief bewijs dat er een lopende gerechtelijke procedure is tegen hem.”

De Raad kan verzoeker niet volgen in zijn voorgaand betoog gelet op de vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing: “De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt, met name dat u bij een terugkeer naar Iran onmiddellijk gearresteerd en gemarteld zult worden door de aanwezige autoriteiten (verklaring volgend verzoek, 03/05/2022, vraag 16), grijpen terug naar uw initieel verzoek om internationale bescherming waarin u stelde ten gevolge van een probleem met de Basij, door de Iraanse autoriteiten gevisieerd te worden. U bevestigt dit ook (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Voorgaande verklaringen werden reeds als ongeloofwaardig beschouwd door het CGVS en de RvV. U legt in dit kader een uitgebreide zelfgeschreven verklaring neer (verklaring volgend verzoek, vraag 18) waarin u uitvoerig het geloof in uw initiële verklaringen tracht te herstellen. U voegt hiertoe screenshots bij om uw verklaringen kracht bij te zetten. Er moet echter op gewezen worden dat deze zelfgeschreven verklaring niet meer dan een post-factum verklaring betreft die u op geen enkele manier staft aan de hand van objectieve stukken. Beweringen zoals voorgenoemde volstaan niet om in concreto de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door u toegevoegde screenshots kunnen evenmin enig nieuw licht op uw verklaringen laten schijnen. Geen van deze stukken toont immers aan dat er in uw hoofde sprake is van een dossier bij de rechtbank of problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van de motieven die u in uw eerste verzoek uiteenzette, noch dat diezelfde autoriteiten interesse in u zouden hebben bij een terugkeer. De screenshots tonen immers slechts aan hoe men kan inloggen, maar tonen niet aan dat er vervolgens een dossier op uw naam gevonden wordt. Uw these dat u op deze wijze aantoont dat u bij terugkeer naar Iran gearresteerd gaat worden omdat u over een gerechtelijke dossier beschikt, zoals blijkt uit de Sana code die gekoppeld is aan uw nationaal nummer kan niet gevolgd worden (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Zelfs indien er aangenomen kan worden dat u over een Sana code beschikt die aan uw nationaal nummer verbonden

is dan nog toont u daarmee allerminst aan dat u over een gerechtelijk dossier beschikt, laat staan dat het een zaak tegen u zou zijn zoals u verklaarde in uw eerste verzoek. Uit de toegevoegde informatie blijkt immers dat iedere Iraniër, ook vanuit het buitenland, een account kan aanmaken in het Sana systeem om bijvoorbeeld een advocaat te consulteren. Uit het filmpje dat uw advocaat stuurde, kan dit evenmin blijken (verklaring volgend verzoek, vraag 18). Hieruit kan louter opgemaakt worden dat iemand het webportaal probeerde te raadplegen, zonder succes. Bovendien moet er op gewezen worden dat dit soort screenshots of filmpjes weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven daar deze mits handig knip-en plakwerk vlot gefabriceerd kunnen worden of in scene gezet kunnen worden.”

Verzoeker stelt verder dat: “Verzoeker begrijpt niet waarom verweerster geen geloof hecht aan dit element. Verweerster hecht geen geloof aan de screenshot omdat dit door knip en plak werk gemanipuleerd kan worden.”

De Raad wijst erop dat, daargelaten de vaststelling dat aan screenshots weinig bewijswaarde kan worden toegeschreven daar deze mits handig knip-en plakwerk vlot gefabriceerd kunnen worden, hoe dan ook (inhoudelijk) uit de screenshots niet blijkt dat er in zijn hoofde sprake is van een dossier bij de rechtbank of problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van de motieven die hij in zijn eerste verzoek uiteenzette, noch dat diezelfde autoriteiten interesse in hem zouden hebben bij een terugkeer.

Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat: “Tenslotte mag het verbazen dat u deze uitgebreide neerslag en bijbehorende screenshots niet in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV aanbracht. Derhalve betreffen voorgaande niet alleen post-factum verklaringen maar zijn ze ook nog eens erg laattijdig. Uw opmerkingen kunnen hoe dan ook geen afbreuk doen aan het gezag van gewijsde van het arrest van de RvV. U legt voorts geen enkel document neer dat een ander licht op de vastgestelde beoordeling kan doen schijnen.”

Verzoeker zijn betoog dat hij geen seconde dacht dat deze Raad de foutieve beslissing van verweerder, in het kader van zijn eerste verzoek, zou bevestigen, biedt geen verklaring/verschoning voor het feit dat verzoeker pas in het kader van zijn huidig verzoek (laattijdig) voorgaande stukken heeft voorgelegd.”

Er werd en wordt aldus wel degelijk rekening mee gehouden, doch verzoeker ontkracht noch weerlegt voormelde concrete vaststellingen hierover. Met zijn opmerking ter terechtzitting dat er een makkelijk verifieerbare koppeling is met zijn nationaal nummer waarop het Commissariaat-generaal alsook de Raad zou kunnen inloggen en kan vaststellen of er effectief een dossier hangende is, gaat verzoeker voorbij aan de voorgaande concrete vaststelling dat zelfs als aangenomen wordt dat hij over een Sana code beschikt die aan zijn nationaal nummer verbonden is, hij hiermee hoe dan ook allerminst aantoonde dat hij over een gerechtelijk dossier beschikt, laat staan dat het een zaak tegen hem zou zijn zoals hij verklaarde in zijn eerste verzoek, gelet op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat iedere Iraniër, ook vanuit het buitenland, een account kan aanmaken in het Sana systeem om bijvoorbeeld een advocaat te consulteren. Verzoeker toont hiermee niet aan dat er in zijn hoofde sprake is van een dossier bij de rechtbank of problemen met de Iraanse autoriteiten omwille van de motieven die hij in zijn eerder verzoek uiteenzette, noch dat diezelfde autoriteiten interesse in hem zouden hebben bij een terugkeer. Verzoeker werpt (met zijn algemene opmerking) dan ook geen ander licht op de eerder in dit verband gedane vaststellingen. Verzoeker lijkt voorts uit het oog te verliezen dat de bewijslast in beginsel op hem als verzoeker om internationale bescherming rust.

5.7. Wat betreft het betoog ter terechtzitting en de stukken gevoegd aan de aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, dat er in verzoekers hoofde sprake is van een politieke overtuiging sinds een half jaar, waarbij wordt gewezen op verzoekers deelname aan protestacties en het feit dat de door hem zwaar beledigende woorden tegen de religieuze overheid geregistreerd werden en dit bij terugkeer ophanging betekent, wijst de Raad op hetgeen eerder in voornoemde beschikking (onder punten 7 en 8) omtrent verzoekers politiek engagement werd vastgesteld:

“Met betrekking tot verzoeker zijn politiek engagement in België wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “Zo moet er op gewezen worden dat uit de twee foto's die u neerlegt, geenszins enig politiek engagement of dissidente overtuiging kan blijken (verklaring volgend verzoek, vraag 16). U legt slechts twee foto's neer waarop u te zien bent tijdens een protest op het Schumanplein te Brussel en een bijeenkomst op het Luxemburgplein te Brussel. Uw advocaat beweert dat medewerkers van de Iraanse ambassade in Brussel video opnames zouden maken van manifestanten die voor de ambassade protesteren. Echter moet er opgemerkt worden dat de Iraanse ambassade vooralsnog niet gelokaliseerd is aan een van bovengenoemde pleinen. Overigens is het onduidelijk hoe uw advocaat tot bovengenoemd besluit komt. Hoe dan ook maakt u binnen deze manifestaties deel uit van een groter geheel van aanwezigen, vonden deze evenementen plaats tijdens de geldende coronamaatregelen waardoor u aanwezig bent met een mondkapje en moeilijk te identificeren bent en kan ook niet opgemaakt worden hoelang u hier aanwezig zou geweest zijn, dan wel dat u zich ter plaatse als uitgesproken opposant van het Iraanse regime zou hebben opgeworpen. Van

iemand die beweert tijdens zijn verblijf in Brussel [in 2021 en 2022] naar alle betogingen van het Iraanse regime geweest te zijn (verklaring volgend verzoek, vraag 17) kan overigens meer dan twee selfies verwacht worden. Overigens kan er verwacht worden dat u dit soort engagement ter sprake zou gebracht hebben tijdens uw vorige procedure, quod non. Het gegeven dat u dit niet heeft gedaan, maakt dan ook dat dit element als laattijdig moet bestempeld worden. Tenslotte valt het op dat uw politiek engagement zich blijkbaar niet zodanig uit dat u zich ook tot een oppositiegroep verbonden heeft (verklaring volgend verzoek, vraag 17). In het licht van voorgaande vaststellingen alsook de duidelijke drang waarmee u zichzelf bij wijze van een selfie in beeld tracht te brengen tijdens een manifestatie, noopt ertoe te besluiten dat uw acties geenszins vanuit een politiek engagement voortvloeien maar veeleer vanuit een opportunistisch karakter is ingegeven met het doel een beschermingsstatus te bekomen. Louter uit uw deelname aan een protestactie kan ook niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement gevisieerd zou worden door de diezelfde autoriteiten bij een eventuele terugkeer. U toont dit evenmin aan doorheen uw verklaringen of met enig objectief stuk. Het geheel van voorgaande noopt er dan ook toe dat uw zelfverklearde oppositieactiviteiten niet als nieuw element dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot in uw verzoek weerhouden kan worden.”

Met zijn betoog dat de commissaris-generaal zich schuldig maakt aan overdreven formalisme en het er niet toe doet voor het regime of de handeling van verzoeker laattijdig of op tijd was, werpt verzoeker geen ander licht op de voorgaande vaststellingen.

Verzoeker haalt omtrent zijn vermeende oppositie activiteiten op sociale media aan dat de commissaris-generaal stelt dat hij 649 vrienden heeft en slechts 10 likes, en meent verzoeker dat het hebben van meer likes geen indicatie is dat het regime niet op de hoogte is van deze activiteiten. Hij meent verder dat het rond 800 mensen in de sociale media gaat en het niet correct is ervan uit te gaan dat het regime niet op de hoogte is. Hij stelt verder dat hij ook zaken heeft gepost die 100 likes gekregen hebben.

De Raad merkt op dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat hij een dermate groot bereik heeft op zijn sociale media dat de Iraanse autoriteiten hem zouden aanzien als een bedreiging en dat uit het beperkte aantal likes die hij krijgt op zijn berichten echter duidelijk blijkt dat zijn activiteiten op sociale media slechts een (zeer) beperkt bereik hebben.

De Raad wijst er verder op dat verzoeker nalaat zijn bewering te staven dat hij ook zaken heeft gepost die 100 likes gekregen hebben aan de hand van een stuk/document.

Waar verzoeker poneert dat sommige posten van hem zelfs verwijderd werden door het regime, wijst de Raad op hetgeen de commissaris-generaal dienaangaande heeft vastgesteld: “Dat er bepaalde Facebookgroepen, waarin u zegt actief geweest te zijn, gehackt zouden zijn door de Iraanse autoriteiten is niet meer dan een blote bewering die u op geen enkele manier staft. Zelfs indien zulke groepen verdwenen zouden zijn van het platform, hoeft dit nog niet te betekenen dat de Iraanse autoriteiten hierachter zouden zitten. Een overtreding van de gebruikersregels kan immers evenzeer tot een schorsing van een Facebookgroep leiden. Bijgevolg kan er dan ook uit niets besloten worden dat er bepaalde groepen waar in u actief zou geweest zijn, gehackt zouden zijn door de Iraanse autoriteiten met als gevolg dat u gekend zou zijn als opposant. In het licht van de eerdere vaststellingen kan er dan ook geenszins besloten worden dat uw politiek getinte posts op sociale media, aanleiding kunnen geven om de reeds vastgestelde appreciatie in uw dossier, te herzien. Bovendien kan er van u verwacht worden dat u deze boodschappen wist of uw profielen in hun geheel verwijderd alvorens terug te keren naar Iran.”

De Raad wijst verder nog op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “De verwijzing van uw advocaat naar een Nederlands ambtsbericht uit 2013, kan bezwaarlijk een ander licht op voorgaande vaststellingen doen schijnen. Uit de beschikbare (recente) informatie blijkt immers dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden, zoals de politieke dissidenten en enkele specifieke profielen waarnaar uw advocaat in zijn schrijven verwijst bij wijze van rapporten, – u heeft echter gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt dat u zulk profiel heeft –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.”. Verzoeker werpt geen ander licht op het voorgaande. (...) Verzoeker heeft op 13 augustus 2022 een aanvullende nota overgemaakt aan de Raad. Verzoeker wenst de volgende bijkomende stukken neer te leggen: “1. Bewijzen van de deelneming in de betogingen tegen het regime en politieke activiteiten en bewijzen van de verspreiding van deze activiteiten op sociale media” en “2. De links”.

Waar verzoeker verwijst naar een weblink waarbij hij stelt dat: “500000 mensen werden op een dag besmet met COVID 19 en Khomanaei laat vaccinatie niet toe.”, kan de Raad slechts vaststellen dat deze weblink niet werkt en de inhoud ervan aldus niet geraadpleegd kan worden. Verzoeker concretiseert evenmin wat hij hiermee precies wil aantonen. Hiermee kan dan ook door de Raad geen rekening gehouden worden.

Voorts verwijst verzoeker naar weblinks van een filmpje en een internetartikel waarbij hij stelt dat: "Arrestatie van de spionnen van het regime van Iran in Brussel" en "Deze arrestatie werd ook bevestigd door de krant Belga". De Raad merkt op dat uit het filmpje en het internetartikel niet kan worden afgeleid dat de 3 pro-Iraanse activisten spionnen zouden zijn van het Iraanse regime.

Hij haalt verder aan dat: "Selfie in Luxemburg plein – bijeenkomst voor de door van mensen die in Iran vermoord waren in de maand ABAN. In deze bijeenkomst werden slogan tegen het regime van Iran gebruikt.", "Bijeenkomst van de luxemburgplein op youtube.", en "Bijeenkomst in Brussel en verspreiding van deze bijeenkomst via de kanalen zoals SEMAE AZAD. Vooral over de niet vrijlating van de terrorist Asadullah Asadi en slogans tegen het regime in Iran.", en verwijst hierbij naar verschillende weblinks waarop filmpjes dienaangaande te zien zouden zijn.

De Raad merkt op dat verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, een algemene toelichting heeft omtrent deze filmpjes aangaande deze betogingen in Brussel zonder zijn persoonlijke situatie te verduidelijken. Verder wijst de Raad er op dat indien uit deze filmpjes al zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker aanwezig zou zijn geweest op deze betogingen in Brussel, gelet op de voorgaande vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn vermeend politiek engagement in België, hij niet aantoonde dat hij een vooraanstaande/prominente rol zou hebben gehad tijdens deze betogingen, en niet enkel een gewone betogener zou zijn geweest, en toont hij bijgevolg niet aan dat hij hierdoor in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten zou dreigen te komen staan, en dat ze op de hoogte zouden zijn van zijn beweerde politieke engagement. De Raad herinnert aan de reeds hierboven vermelde informatie van verweerder waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hadden, *quod non in casu*, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker omwille van zijn beweerde profiel bij terugkeer naar Iran geïsoleerd zal worden.

Deze voorgaande filmpjes werpen hoe dan ook geen ander licht op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn politiek engagement in België."

Verzoeker slaagt er niet in hierop een ander licht te doen schijnen.

Hij beweert weliswaar op algemene wijze ter terechtzitting dat hij lid is geworden van een liberale Iraanse politieke partij in Europa die ageert tegen het regime in Iran, doch legt hij geen bewijs neer ter staving van zijn verklaarde lidmaatschap. Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat de Iraanse autoriteiten weet zouden hebben van dat beweerde lidmaatschap, laat staan dat zij hem als een opposant zouden beschouwen en hij om die reden een risico zou lopen.

De Raad herinnert er aan dat, zoals eerder in zijn arrest in het kader van het vorig, eerste verzoek van verzoeker en zijn echtgenote werd opgemerkt, uit de beschikbare informatie, opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hadden, *quod non in casu*, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. In het licht van die informatie, waarvan verzoeker niet aantoonde dat deze niet (langer) correct zou zijn, is het niet aannemelijk dat verzoeker omwille van zijn beweerde profiel bij terugkeer naar Iran geïsoleerd zal worden, zoals ook eerder al werd vastgesteld en verzoeker laat na hier een ander licht op te werpen.

Met zijn niet-onderbouwd betoog ter terechtzitting omtrent zijn verklaarde lidmaatschap van een liberale Iraanse politieke partij in Europa die tegen het regime in Iran zou ageren, en de opmerking voorts ter terechtzitting dat verzoeker (en zijn echtgenote/gezin) goed te zien zou (den) zijn op de (door hen bijgebrachte foto's/screenshots uit) videobeelden van protestacties waarvan ook weblinks in de aanvullende nota's worden opgenomen, toont verzoeker niet aan dat hij een vooraanstaande/prominente rol zou hebben gehad tijdens deze betogingen en dergelijke rol meer in het algemeen zou bekleden, dat hij niet enkel een gewone betogener was tijdens die bijeenkomsten, en meer in het algemeen dat hij (hierdoor) in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten zou (dreigen komen te) staan. Daarenboven zijn een aantal van de weblinks bijgebracht in de aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet niet meer werkzaam, zoals ook ter terechtzitting aangegeven werd.

Verzoeker lijkt zich een (verhoogd) risicoprofiel te willen aanmeten, doch maakt geenszins een doorgedreven politiek engagement en uitgesproken dissidente overtuiging aannemelijk. In dit verband dient te worden benadrukt dat eerder bij verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming

werd vastgesteld en geoordeeld dat hij geenszins aantoonde in de belangstelling van de Iraanse autoriteiten, laat staan in hun negatieve aandacht te staan. Er liggen bij huidig volgend verzoek geen nieuwe elementen voor die anders doen besluiten.

In het licht van de in dit verband eerder gedane vaststellingen omtrent de aard (en insteek) van zijn acties, waaruit, zoals ook de commissaris-generaal terecht opmerkte, de duidelijke drang blijkt van verzoeker om zichzelf in beeld te proberen brengen bij manifestaties, besluit de Raad dat verzoekers verklaarde politieke engagement in België eenzelfde opportunistisch karakter vertoont als zijn voorgehouden bekering, met als (enig) doel hier een beschermingsstatus te bekomen. Dat verzoeker, die tijdens zijn gehoor in het kader van huidig volgend verzoek nog uitdrukkelijk verklaarde niet verbonden te zijn aan een specifieke organisatie (administratief dossier, stuk 7 'inventaris + documenten DVZ', Verklaring volgend verzoek van 3 mei 2022, vraag 17) ter zitting aanvoert lid te zijn van een liberale Iraanse politieke partij in Europa, dient eveneens in dat licht te worden gezien.

De Raad duidt erop dat in het kader van verzoekers vorig verzoek, en dat van zijn echtgenote, aan de hand van de beschikbare informatie o.a. werd opgemerkt in arrest nr. 266 514 van 12 januari 2022:

“Uit de COI Focus “Iran behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten” d.d. 30 maart 2020 (administratief dossier, map 7, landeninformatie, stuk 1) blijkt voorts genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot het christendom, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor in concreto in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan.”

De Raad onderstreept dat verzoeker, die bij huidig volgend verzoek naast zijn eerder al voorgehouden bekering zijn voorgehouden profiel als (politiek) opposant aanhaalt, niet concreet aannemelijk maakt, gelet op het duidelijk opportunistisch karakter van zijn activiteiten, dat de Iraanse autoriteiten weet zouden hebben van en enig belang zouden hechten aan zijn doen en laten hier in België, laat staan dat hij hierdoor in de negatieve aandacht van de Iraanse overheid zou staan, dat deze hem omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement zouden viseren en dat hij dus omwille hiervan enig risico bij een eventuele terugkeer zou lopen. De weblinks, de ongedateerde foto's en screenshots bijgebracht in de aanvullende nota van 7 februari 2023 laten niet toe anders te oordelen. Deze elementen liggen in het verlengde van de elementen die reeds bijgebracht werden. Het geheel van alle elementen in overweging genomen, noopt er dan ook toe dat verzoekers zelfverklaarde oppositieactiviteiten niet als nieuw element dat zijn kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot kan weerhouden worden.

Dat verzoeker het hiermee niet eens is, waarbij hij opmerkt zijn Facebook(berichten) niet zomaar te willen verwijderen en geen islamregime te willen, neemt niet weg dat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht, zoals al eerder in voornoemd arrest werd opgemerkt, dat hij deze boodschappen wist of zijn profielen in het geheel verwijderd alvorens terug te keren naar Iran.

5.8. Wat verzoekers betoog betreft dat hij bijna 4 jaar in België leeft, waarbij wordt herhaald dat twee weken na voornoemd arrest waarmee zijn vorig, eerste verzoek om internationale bescherming negatief werd afgesloten, hij huidig volgend verzoek indiende, dient erop gewezen dat een langdurig verblijf in België op zich irrelevant is bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming en aldus geen element vormt dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Anders oordelen zou slechts aansporen tot en een langdurig (illegaal) verblijf en het veelvuldig indienen en uitputten van allerhande procedures in de hand werken.

5.9. Wat de door verzoeker daags voor de zitting per aanvullende nota overgemaakte medische documenten betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker in die nota slechts algemeen opmerkt dat hij medische documenten wenst neer te leggen, doch hij voor het overige -ook ter terechtzitting niet- geen enkele verdere toelichting omtrent die stukken geeft, noch over de reden van het neerleggen ervan.

Verzoeker geeft zelf niet de minste uitleg, noch is het de Raad duidelijk op welke manier deze stukken zijn verzoek om internationale bescherming ondersteunen. Het is niet aan de Raad om het verweer van verzoeker of de concrete relevante elementen hieruit te distilleren.

Bovendien dient erop gewezen dat in zoverre die documenten -met name het stuk getiteld "Samenvatting psychologisch rapport" van 12 december 2022, een kort en algemeen briefje op vraag van en ondertekend door verzoeker waarin wordt aangegeven "dat hij geen kanker. Hij heeft onderzoeken door de medische dienst en het ziekenhuis laten uitvoeren. De resultaten hiervan waren gunstig. De angst dat hij kanker heeft is dan ook weg" en een doktersverslag inzake Medische beeldvorming van 14 oktober 2022 van het AZ Turnhout, alsook een verslag gastro-enterologie van 6 september 2022- melding maken van enig mentaal of fysiek probleem in hoofde van verzoeker, van wie de therapeut in het psychologisch rapport aangeeft dat hij niet flexibel is en niet wil meewerken, een houding die eveneens terug te vinden is in het overzicht van de talrijke consultaties waarvan weergave in het kader van het verslag gastro-enterologie, medische problemen op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker niet aantoont dat eventuele medische/psychische problemen in zijn hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont hij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Uit de rechtspraak van het Hof (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35; HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32) blijkt dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Iraanse autoriteiten hem op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontfangen. Verzoeker slaagt er hiermee dan ook niet in nieuwe elementen aan te brengen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.10. Er is, gelet op het voorgaande, geen reden om dit dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal.

6. Derhalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 5 januari 2023 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS

